

26. Ἀγιολογον ἴστοροι, ἵγραφον. Τός ἀνεῳδόπορος εἰ
δευτεράς ομηρίδος οἱ Ἀγιολογοι. (Ἐν τοις Σκυρωναῖς

AD^o
96

26. Ακίλορον ιστοριών ἔγγραφον. Πλέον ωραίον πρόσωπον εἰδεῖν την προσόντων

αἱ Αγιορεῖται;

εἰς τὸν διάβρωτον καὶ ἀχρεδίπτυχον παναστάσιον, εἰς τὸν εὐρέτη τὸ ὄπιον
ὅπος μεταβαλλεῖ Ὀργανικὰ εἶναι διανοθετικά τοῦ ἔδρου, ποιῶν τὴν
τὴν φύσιν τὴν μονῆν καὶ τοῦ Παντάλεων ἐπί τὴν ἀρχαῖν ακαίστην
τοῦ τοῦ φυλαρεγκούς θυσίαν καὶ τὴν πόλην αναρρήσει. Κατοικεῖ
ἐντὸς Τερψινᾶς ταῦτη μετὰ αποδότων, ὅτε ταῖντον ἀνομαλαγαστούς καὶ
ἀπαγόντος ἡλιναρινάσιον ἔτρεψαν τοῖς ἱεροῖς ταῖς. Εἶχεν δὲ τὴν επανάστασιν
αναρρησιδῆν καὶ ὁ Ἄδης γένος τῆς θεοῖς τοῦ πρώτην κλέψει. Σεραφεῖμ καὶ ἄριστοι
το τὰ ἴσθμιοκατα τὰς αραρατούς, ἐπέκτειν - μετὰ τὸν Ηρακλεοντούσιν.

«Ἄδελφοι καὶ πατέρες. Αγγαῖος^(sic) γένος γένηδες μας εἰς τὸν Θεόν να προσ-
σκυνεῖς ἐδὺ φέσοντες εἰς τὸ Λαζίον Ὅπος, κατὰ διηγήσιν καὶ γένεσιν τῶν
γερόντων γεωμετροῦ ἀπό πατακόδεν χρυσαγιούρων εἰς τὸ Ὅπος Πρα-
σοῦν γένεται. Σε δὲ τὴν ἔπαντας καὶ παράδοσις καὶ γένης μας καὶ γένης
θείας καὶ κατὰ τοῖς μετοῖν γένεται, εὐρέσθε τοις βασιλεῦσαρες γένης ἀπὸ
κεραυνίαντες. Τὸν ὁδὸν γένεται τῆς παταγοφρίας γένεται καὶ τοῦ ὄντος
γένεται καὶ τοῦ γενετικοῦ σφραγίδος γένεται ἡ φύσης γένης τοῦ Χατζοφορίου σιοχυρό-
υ εἰς τὸ φέσον μας ἀπό τοῦ παρετάβοκεν καὶ ἐγκατέκεντεν οὐρεῖ να
μας ἐγένεται τὸ γόνυ τοῦτο γένεται καὶ παραχυρότοις πηλοῖς, οἵδε να φύσιον
μετεῖ τοῖς γοναῖσιν μετασχεσούσιν πραγμάτων τε καὶ θεατριού-
των, να γενούντες θεατρον καὶ αἴγαδοις καὶ σεντρίτοις, γενέται τούτο
γένεται. Οὕτα ἵποτε γένεται καὶ αἴγαδα γείσοντα. "Ερζι, εἴχαμεν τὸ δέρρα
μας.... καὶ μοναστήρια καὶ κετταία καὶ πάσας αἴγαδα δέρρα διαρία καὶ γου-
χία τοῦ" Όποις καὶ τὸ ἐνέστορον ἔργον καὶ γένεται σεντρούθια, ὅτι να γε-
γένεται σεπαραγγέλματος γένης πατακίας γένης μας συνύδεσε καὶ αἱ ἵποται
τοῦ "Ωρούς καὶ οἱ θόροι τῆς βινούτιας τὸν προεόστην, καὶ τὸ αὔριο
μετερού τῆς πτοσεως ἔχοντες την αὔρινη ἀδεσφαγίαν καὶ κατά μονα-
χούς ὄμβοιον ἔως τέλον. Τύρα, αἴδελφοι, γένηδες καὶ αἴροι ἄρχι-
σαν να μετασχετῶνται τὸ δέρρα μας ἀρχισεις τοῦ πατερίστην εἰς αἰγα-
πτιστα γένης, τὸ δέρραν "Ωρος ἐπέγειρεν αἴγαδα γένης καὶ γένεσις αἴγαδα
γένης παραποτήρων καὶ ὅτοι μας τὸ γέροντος γένης καὶ ὅτοι μοναρ-
μπίουν τὸ γέροντος γένης τοῦ ἄρα τὸ γέροντον γένης καὶ ὅτοι
το τοπεραντηρικον.

θαυμάσονται καὶ ὅτοι ἔκτεροι μάστιγοι τὰς χεῖρας αὐτές ὅτοι ἔκαπαν τὸν νοῦν
τοὺς, γάριον τὸν ἵκανον μέτοι πώρα δέ καὶ ὄφηρός να προφθάσουμεν
εἴς τὰ μαστίγια, ὃντας εἰσενέβοντες σὺν ἐπούτῳ τὸ ὄρος, πήδεις δὲν ἔμεσον ὅριον
οὐτε εἰς τὰ χρίσια του, οὐτε εἰς τὴν πεπονδρομήν την ἀστεβῶν ὅπου ἔπιασε
νὰ μᾶς παταγεῖσκων ἀπ' ὁδόγυρα. τί να παρηκμένη δὲν ἔζειροκεν, τίσ τὰ μᾶς
πεπτάσην ἀπό τὴν βουτην τὴν ἀστεβῶν δὲν εἶπεν τὴν σύμφρον· διὰ τὸ γε
γρούρα καὶ δειλία καὶ φόβος αἰφνίδιος καὶ φύκια καὶ χαρακορός ἐγένετο
τὸ ὄρος καὶ τὸ επεργόντυσεν ἡς φύτταν διέδρον, ἡς θυσιατές καὶ
ονταπονητές καὶ φιλάδελφοι. τὴν θείαντες πάντες καὶ εἰδεσσε πεπτάντων
μᾶς ὑφέρειν ἣ ὄθεος ἱπύρεια καὶ ἀδούγητος συνεργενία, καὶ τὶ θόρος μᾶς
ὑγείαν ἀπό φύσης ἀπό τὴν Πόρτα τὴν ἀστεβῶν, τὶ θόρος μᾶς ἰσαστέρεγκεν
καὶ μᾶς ἐδύρισκεν καὶ μᾶς εἰσέκυσεν εἰς τὴν παγίδα ὅπου μας. Αὐτός
ὅταν πεπτάς καὶ ἀδελφικάς τὰ γυμνίζεται καὶ ἣ ἀγιωτάτης σας, ὅτι πᾶς
καὶ πεπτάς ἔθασσεν πήδειν καὶ πλούσιοτερά σὺν τίμιον χαρακισμόντων
επειρείται καὶ λαίρα καὶ βαροπέδι καὶ Ἱβύριν. τύρα, ἀδελφοί καὶ πατέρες, τὶ
ἱρίζετε; τί να περιμένετε; πᾶς νέος γενούμενος; ποιεις σχάσαν να πλαστήρας
Ηρεσίς καὶ πατέρα να ποιεις τὸ τύμπανον καὶ σᾶς ἀποφασισθείσας πᾶς
ὅττο δὲν μποροῦμεν μονάχοι μας να γραβίζετε τὰ παντά τοῦ ὄρους
καὶ οὐτε μᾶς ἀπόρετε νοῦς σὺν τῷ εκφάτι, τίποτε καὶ γέρεα ἀπό τοὺς
τοξικομούς ἔβερεσσαν αἱ φρέσιαι μας καὶ ἕοτε περιτετράσσονται καὶ
τὰς φυκάς καὶ τὰ σύμπαντα καὶ ἀερόντυσεν ἣ τοκής μας καὶ πόσοι εἴμα-
σθε μᾶς. Βρέπετε, τί ὅττο ἀπερτίνετε; Ἐνας θόρος ἔχομεν, πατέρες, να
εἰπούμενοι πρὸς πάσαν τὴν ὄμηγυριν τοῦ ὄρους, πνευματικούς, ἀερ-
φούς, ὄμοσκήμους, πεττιώτας, πορφυρίους, ὃντας εὔρισκονται ἵπταιδα ἀν-
κεστήν μας, ὅτι διὰ τὸ ὄχιον ὄρος, ὅποι σᾶς να πεπτάζετε καὶ να
βούθηγκεν ἔπεστος ἐπειρέστες καὶ ἴζαρογύρος καὶ ἀγαστῆς, ἡς
ὄμοστροποι, ἡς ὄμοστρυνοι ἡς ὄμοστρεις, ἡς ὄμοστρονες ἡς τοῦ ἔντε καὶ
τὸ αὐτό ὄρος ἔχοντες σκέπην καὶ τύμπανα ἡς παπαφύρην καὶ τόπον
σωτήριον ὅτει μας, μέ εἴτε προσιρεθῆ καὶ φοβηθῆ τὸν Κύριον ἔμα-
τος, μέ εἴτε περιπάτησει διὰ τὸ ὄνομα τῆς Παταγίας, ἡς προσέτελεν ἀβία-

οτις αἱ αὐγεζούσιαις αἱ μετά τοῦ σχύματος αὐτοῦ αἱ τῆς πα-
 φόρουνται αἵτιναι να βοηθούν τίποτα περὶ ὁτίκαν τὸν μέσην παίστο "Ορος
 εἰς τὸν Κύριον" αἱ να ἔχων ἔννοιαν, ἀδελφοῖ, διὰ τὰ μοναστήρια, ὅτι
 τὰ μοναστήρια ἀνίστησαν πάτερνον τίποτα ἐδῶ (σύπερ μὴ γένοιτο), τότε
 να τὸ δέρεται πατέρα πᾶς πέτρος ὁ καθίστας, ὁ τορβᾶς εἰς τὸν ὄμονα
 ἀνεροσκορπίσμος αἱ τῇ παστανίᾳ αὕτη σύντεται ἐσται τῇ παστανίᾳ εἶναι
 ὁ τύπος αἱ τῇ ὁδῷ πορείας πρᾶξις τῇ παστανίᾳ τῇ πρᾶξις αἱ
 θεωρίας αἱ πεττιώτες Bios. εἰς τὴς παστανίας νομοθετεῖ γένες ο Θεός,
 ἡς πάτερ τῷ Μικροῦ ἡ τοῦ "Ορούς", εἰς τὴς παστανίας ἐρμηνεύει τι-
 ποτε σωτήριον. Οὐαὶ δὲ γένει, ἀδελφοῖ, εἴ τινι ἡ πατέρα μόνον τὸν αἱ-
 στανίαν ἡ τὸν βασταζόμενον! Εγκυρίστε πατέρας, ἀδελφοῖ εἰς Χριστὸν αἱ
 ἄγιοι πατέρες, πᾶς μὲν παντοῖος τρόπους ἐσταθμυται αἱ τὸν "Ἐξαρχον-
 τὸν πατριαρχικὸν δὲν ἀφίγακε, ὅπου ὁ οὐρανὸς αὐτοῦ ὅτε δι' ὄπου
 γένεται τὸν ἀγίους μετά πόδου να τίγεται πατέρας τριγυρίου ὅτε
 τὰ πεττιά αἱ πατέρας, να ἀρπάζεται αἱ να παταζεσθούν ἀφείδης μὲ
 ἀραιοῖς αἱ πατάραις, σέφορισμοῖς αἱ ἀγγεῖοις ἀπειλαῖς, ἡς παρθενο-
 ὄγγενοι φοράν σας ἀποταμίζονται εἰς τὰ ὄποια δέν ἴτο βοηθό, ὅπου να μή
 δύνησε. Τό τοι πονού, πατέρες, ὅτοι ποινὴς συμπονεῖσθαι αἱ αὐτοί ταί φι-
 λετεύμονα σπλάγχνα σας διὰ τὸν τοῖον σας, διὰ τὸν ἀνατηνούν σας, διὰ
 τὸν τίκνινα τὴς σωτήριας τὴς φυχῆς σας. Προφθέοτε τὸ διστυχές γένει
 "Ορος εἰς τὸν ἀνέψιον αἴματαν, ὅπου δυναστίως περιεπέσθεται, ἡς αἱ-
 δύνεις εἶσε βέβαιοι, ἐγείροτε, βοηθόστε, ἀδελφοῖ, προνοιοπαρόχως, προδύτης
 αἱ ἀγοργίστως, τείσις ἀγαπητού εἰπιμρινή, μαζί αἱ οἱ παρθενικοὶ σιτογυ-
 μένοι χριστιανοί, ὅπου εἰς τὸν ἰσμον τοῦ "Ορούς" πατοικοῦν αἱ παθο-
 νοῦνται αἱ αἱτοί να μήν τείκουν εἰς τὸν ανάγκην τοῦ "Ορούς". Εἰ τις
 γοῦν εἶναι μοναχός, εἰ τις εὐρίσκεται ἐνδον τὴς ὑποταγῆς τοῦ "Ορούς", εἰ
 τις φιλόθεος, εἰ τις φιλάρετος, εἰ τις φιλογυρούς, εἰ τις φιλαναγρυτικός,
 εἰ τις ὄρει ἐν τούτῳ τῷ "Ορει" πατέρα τὸ ἐφίστον Θεόν, φεισάσθω τοῦ

1. Τὰ μοναστήρια ἔντα τὸν βοητικὸν φόρον, ἃ επιβαλονται τούτοις ἐκρευτικόντονται.
 πρόκειται τῇ διαχονῇ. Οὕτως πρὸς τὸν χριστιανὸν τοῦτο μῆδα δεῖπνον τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἀνταντού,
 τοῦ πατρού, ἃς ἀσεκανθετον αἰτεονται. διητεῖται σίγα παπούνταντον ἀρτον τὸν πατρού

"Ορούς. Έχερθη, διανοίστηκε, υπέρμαχος τε, σαρπίστε πάκτω ἐπάρω πάους πορφύρης και μέγγυς και ειναιγμάτων ἐπικουρίαν και φούδειαν. Πατέρες, ὡς είναι διά τὸν πάριον, ὡς είναι διά τὸν Παταγίαν μας και τὸ τίμιον και αεχαριτωμένον ὄνομα αὐτῆς. Συνάχθησε ἐν τοῖς πειραταῖς και μίᾳ πατήρι προθυμίᾳ και συμβούλιοσσε μὲν ἐπεγκρούσιν και πιστούσι τῷ αἵγινον "Ορει", ὥστε πάτερι γῆραις διά εἰρηποροῦσα πάτερι παθώσι, διά εἰρασθη. Διά τοῦτο βασιζόσσε και οὐδὲν ἀριστεῖν τὰς ὁρίους ποτε τύρα, τὸ τοῦ "Ορούς φορεῖον εἰς ἀγιασμὸν ὑμῖν, εἰς πατήριν ἔνδον τῆς Θείας περιμενεος, εἰς ἵππουσιν και σπειρύοιν ὑμῖν, εἰς πατέρων ἀρρεγύς, εἰς τὴν Εὐχήν τῷ αἵγινον και θεοφόρων πατέρων γῆραις και σείφονον ἔργεσσε και συγχωρήσοντες μισθῶν αἰώνιον, ὡς πατεῖ γῆραις γῆραις οὐδὲν οὐδὲν, ὅπερ φοροῦμεν, ὡς θέρζει οὐ Θεός. Ἐπανοιστε τοιούτων τῆς γῆς τῆς αἵγινος τοῦ Ορούς μετά πάους ὑπανούσι, μετά πακινατεύσι νονθεοίας, μετά τῆς προσκύνης και τῆς προσκυνήσεως και τοῦ ανυποσχοντού αὐτοῦ ἔναστος και οὐκτος οὐ Θεός συγχωρήσοι και σιγερήσοι και ἔτσιγος οὐμᾶς και σώσοι εἰς τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ τῆς οὐρανίον. Ιανύ.

Οι τῆς μεγίστης παίρεις και ευραίσσεις τοῦ Πρωτέον προσωπῶν εἰς Χριστὸς ἴρειν ἀρδετοφοι¹.²

Η απρεπραγή αὕτη ἵστη φανή πατέρων πατέρων τοῦ ὄντος ἐπαναπάτησεν και ἐξ ἄλλων συγχρόνων μαρτυρεῖν, ἀντίτια και τοῦ ἐν λαϊκῷ σηματισμόντος πατεντού μητροοθόλοτον θρόνου Τερρόβου Τυντό²? Ὁ αρχοντωνος και φιλοιαρχης, ἱεράρχης γράψει εἰς τέμενος τῶν λαοφων. σώδιας Κ 125 ἦντος φροντολογικῶν ποικιλίαν τῶν τοτε μοναχοίν (βεβαιων γενετικῶν λαυριωτῶν και τοιούτων ἀπορείτων).

«+ Διηλθον κάρυ τον βίβλον καθὼς καὶ ἄλλας βίβλους, ἀλλ' οὐδέν ἔμαθον, οὐδὲ ἄλλο λέγειν οἶδα καὶ τεττῆν αἰτούσους και ζαφερές πατασσοτεσσεως, οὐτε μη συτέλειαν ἀρετῆς, συτέλειαν σκληθείσας, συτέλειαν εὔσεβειας,

¹ Γ. Ζημεράκην, "Το ἄγιον Όρος", Αθήναι, 1903, σ. 150-153.

² Οὐλος ζέρρωσεν τον Τερρόβον της Αρβανιτοχωρίου της Βοιωτίας, μεταβιβάλλον την τον Αγίαν παταρίαν παταρίαν και ανεστάντην λαύρα την 1755 (Δ. Λ. Βοιωτίου επικήπονο Λαύρας). ετ. Γ. 1887, σ. 207.

5

ουτέλειαν φόβου, ουτέλειαν πάνταν την καλάν πάλιν οπόσολος σύγνε-
σαι, προφίλεις ἐπωώσασσο μαρτυρας νομίμως διθύρων αὐτείς εἶναι ὅραι·
καθότερ πᾶς ὄλαός αὐτείς γέροντες καὶ πᾶς ιερεύς· ὃντος καὶ βεβήλου αὐτού
εἶσι μιαστολή· δίκαιος εἶναι αὐτείς· εὐλάβειας ἀλετο· ἔρρειπαν-δί· ὁ
γέροντες εἰνθρωπος· οπουδάξομεν περί φθαρτά οἱ ὄντες ταλαστίπωροι, οὐλάξ
μοστοι οπουδάξομεν καὶ φιλονεκούμεν πάντες εἰνθρωποι περί πραγμά-
των παρερχομένων· η γάρ φύσις ὑποχωρεῖ τῷ πανδαιμάτορι χρόνῳ γαία φθά-
ρεται, καὶ ζάλητης οι ταραχῆς ἡ πᾶς ὁ βίος μεσός, τέλος θέχω τούθεια-
τον· άλλ' ο πάντας ἔλειν διαφανει φιλονθρωπιαν καὶ σύμποντας, χριστε-
βασιλεύ, οἵς εἴποντοσαι νομίμων, σώσσοντος καὶ τὸν αὐτόν.

πρώτης Τορνάβου, ωστόσο. >>

λόγοι δεοχάραστοι ἀφόσοφωνος ἱεράρχου. Τοιούτοις ἡδανοὶ ἱεράρχαι
διδωτῆρες τοῦ γένους της ὁρθοδόξιας ὅστροι οὐαεραστοῖαι, οἵτες ἄδο-
συρόμενοι εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον ἀνάθεσαν ἐν λειτουργίᾳ τοῖς ιudeoτεκτον-
τινομαίαιν τοῦ ἀγώνος μέχρι τοῦ ταῖρου θανάτου τοῦ πατρὸς τοῖς
βιοναχοῖς· Πρός μάκρην ἐντυφέων τοῦ ἀταγνώστου περὶ τῶν θιδαγγά-
των, ἀπόρη ἀρνήσασα εἰς τὸν ἔγγραφον τούτου τοῦ πνευματικοῦ ὑθεροχεῦ
τοῦ πρωτογοροῦ τῶν θρονούμενων τοῖς συνοχῆς εἰπέντος περιχαρεβάνομεν
τοῖς τοῖς "Ιστορίας τοῦ ἀστεγανοῦ": Ηνὶ ἡ λαυρίων γεωναχὸς ἐξεδικτι-
κεν Δήμου τῷ 1929, τὰ ἔτη τοῦ ιστορικά: "Περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ' αἰώνος
τοῦ ὄρος παρουσιάζεται "μαρικοῖς ἀνιματίοις καὶ ἀγγειοπεπτίοις οὐκ
φοραῖς καὶ περιστάσεσι καὶ ἀφοργήσιοι συδοσίμασι" πατάχεν· Οὕτε
ἐδέχετο πρὸς σωτηρίαν ναὶ ἐπέμενεν ἡ Μεγ. Ἐπιστολοί καὶ ναὶ φύγοι "μα-
θαρὸν τογαριασμόν" ξένετεν τοῦ ἐπιστρεψάντος τῇ ποινόντι πάντος
τοῦ ὄρους βαρυτάτου καὶ ποτυαρίθμου χρέους συμποσιώντος μέχρι
τοῦτο εἰς γρόσια ἐνεστόν δύο χιλιάδας καὶ τετρακιόδια τεσσαράκινον
τοῦ ὄντος.... ἐξοδευθέντες διά τὴν αὐτὴν Λαυρίωντιν πατέρων μὲν
προϊσταμένην τοῦ ὄρους". Η ἐπιστολοί τοῦτε ἐπειθε τοὺς Γουναράδες,

της δεκάρκοντος την ίπο της Συναξέως του "Ορους προσφερθείσαν αὐτοῖς ἀναιρούμενοι φροντίσων διά την ἐποίησιν τοῦ χρέους τους. Άπό δὲ προύχθενταν ναὶ ἐπιτίσσων τοῦτο αἱ μοναὶ καὶ νεαὶ φορολογικοὶ πιέσεις ὑρχίσαν ἐξασπούμενοι ἵπο τῆς ὑψηλῆς Πύτης. Τὸ 1787 μεταγγέλθη ἐπισήμως ἵπο τῆς Ρωσίας γι συνθήκην τοῦ Καιγαργίου. Ρώσοι δέ τε οἱ Αὐστριακοὶ εἰσιχθοῦσαν ἀρέσως εἰς τὰς Τουρκικὰς χώρας ἐν μορθαβίᾳ. Η Τουρκία προέβη εἰς μεγάρας καὶ ἐπιτίσους προετοιμασίας καὶ δι' εἰς πανούσιδεις κατέ τὴν Χριστιανῶν πιέσεις καὶ βιαιοτήτος. Οἱ Πατριάρχες ἐπιτάχθησαν ναὶ ἐξειρύ 8000 ναί των χριστιανῶν (πρωτοφαρές ἐν τῇ ιστορίᾳ τοῦ Τουρκ. κράτους) καὶ 5000 οὐάδες ἀργύρου! Καὶ ἴνα μαίδη γάρ τοι ἐπιστήμονος τὸ ταφεῖο τῶν χριστιανῶν καὶ τὸ τιμαράρχη τῶν σινογενεῖων ν' ἀποσπάου καὶ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἱερᾶ σκινῆ καὶ πάγιν μόγις πατιρόθωσε ναὶ συγκεντρώσῃ τὸ ὕμιον τοῦ γῆγεντος ποσοῦ!¹ Ταὶ θυσιαροφυγάναια τῶν μονῶν διηράγγονταν καὶ ὁ περικατῆς πόσμος τῶν ναῶν ἀφύρεθη ποττάνις καὶ κόρον οὐκ εἶχεν γι ἀπτυχεῖσα τῶν ευράνων. Ηπένακον οἱ αγιορεῖσαι εἰς τὰς ἐνάστοτε προβαττομένας νέας αὔτιστεις καὶ νέας πιέσεις τῶν πραγούντων, ὥστε καὶ αὐτοὶ αἱ μεγάρα, μοναὶ, λαύραι, θατοπέδιον καὶ Ἱβήρων ἐζηντζήθησαν καὶ ἔχρειστοι. «Ἐφθασσεν εἰς τέτειραν γοναῖμόν», κατέ συγχρονον τῆς λαύρας πρὸς τὴν ποινὴν Εἰναρξίν ὑπόμνυμα. Καὶ ὅντες γι μεγίστη λαύρα ἐγονάτισε καὶ ὑπέστη μετ ὄτιον δεινήν χρεωκοπίαν, εἰς τοιούτον βαθμόν. ὥστε οἱ μέν προτοτάκτειοι σύγις ἐφυγασιοθησαν ἔνεπο τῶν χρεῶν οἱ δέ πατέρες δι' ἔπειφιν τῶν ἀναγκαῖων ἐγκατέζηπον τῷ μονή καὶ διεομορπισθησαν. Τό γερονός τοῦτο μανδάνοντες ἐπι συκινήσατος τοῦ Κιβίνος τῆς μονῆς φ. ζα. «Εἰς ἐνθύμησιν διηνεκεῖ ἔστι καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνυμα, ὅτι κατέ τὸ σεφπεθ' (1789) ἐν

¹ Ταῦτα ἐντίθενται ἡμεροσπάντειν, εἰσὶ τὰς συχρότεραν γενικήν την, τοῦ Σεργίου Καπραιών τοῦ τοῖς ἱεροῖς οἰκισμοῖς τοῦ διεισόρθο. δρόνων, τοῖς δημοσιωδεῖσιν ἀπόδ. τετρα. εἰπειν. Ο Μαρτίος σκολαρχῶν τοῦτο εἴη ἀδυτικὴ ἀπαλλαγὴ ἦνε αὐτόσα, μιόρες καὶ οὐφυλλίνη ἔμριτο τοῦτο εἰς τοπεῖ, δούι εἰπειτεῖ: «μέχρε τοῦ ἀριστεροῦ Όρου δρόνων ἡ τάρη τοῦ πατέντος ν' ἀστερού τοῦ τανακρυτικοῦ περιθῶ τῶν ὄμοδων» "ταυταὶ τὰς σῶματα" σ. 688 τ. π. Λεωνίδης ε. 151

μηνί γιουρίων οἱ ἀδερφοὶ καὶ πατέρες τῶν δέκα εἰνέα μοναστή-
 ρίων σύμφωνοι γενόμενοι ἔβατον εἰς φυτακήν καὶ τουμπροῦν¹
 ὥμας ἐν ταῖς Καερράις ὑπέρ τοῦ ποιοῦ δοσιμάτος γιγάντες παρ' ὧμῷ
 γρόσια 7200, ἵνα μετρηθῶσι χωρὶς ἀγαθοῦν καιροῦ.² Οἱ προεστῶ-
 ται δέ καὶ ἀρχηγοὶ τοῦ μοναστηρίου ὥμαν ἀσφέντες εἰς φυτακήν
 τούς συναδέσθους σείσκην καὶ σφειδώντες τὸ μοναστηρίον ἔφυγον
 ἄρτοι μὲν εἰς λῆμνον, ἄρτοι εἰς Κούμην καὶ ἄρτοι εἰς τὸ βουνάνι.
 Άλλαχοι δέ συμειοῦται: «Διά τὴν ἑσκάτην δυστυχίαν τῆς δε τῆς
 Λαΐρας · Σεβατὸν οἱ προεστῶτες τὸν διάχρισον καὶ ἀρσεῖον κέσ-
 μον ἐν τούτου τοῦ θείου Εὐαγγελίου καὶ ἐδόθη διαφοροῦ τοῦ
 ἐν Κινοταντινούπολει χρέους σεψεῖ» (1795) ἐν διατηρίῳ!» Ταὶ ἀνι-
 τέρω ἐπιβεβαιοῦ καὶ ὅ: **διαχρισίαν τούτην μάρτυραν ἀντιμετωπούσαν...** ὅ:
 Σέργιος μαρτυρίου διὰ τὴν ἑψής: «Ἄρτοι καὶ τὰς αὔγιορ[ε]τικὰς βαρυτά-
 τοις τοῖς χρέοις παραπλεύμενοι καὶ διαφορούντων, ἐλειτρόν μὲν παρα-
 πλευτικόν καὶ διχόνιον ἦν, ἐν δέ τῇ μηχάνῃ ἐπιτηγμίᾳ παραβοσιά
 καὶ ἐνοχήσεις, τῶν δανειστῶν σπαζούντων, ἦν μὲν τοὺς τούτους, ὡς
 δέ καὶ αεφάταισι. Ἐντιθέντες οὖν τὸ πατεῖον σερβάρεν τῇ ἐνδείᾳ ἐπ-
 μένα προγκάθη ἐν πρωτοτυψίᾳ τοῦ διαμόρφου. Τὰν γαρ ποτὲ τὸν
 διαφερομένην κατέ τῆς Λαΐρας ἢ μή σποντυρούσης τὸ ἐπιβάτητον
 τοῦτο δοξάντε προσερπάσειν τὴν δίσκην καὶ ἐσεροφύγειν τὸν παναγιώ-
 ταν, ἀπειώσαντο ἀφ' ἑστῶν, οὐκ ἢ σινομενίουν, ἄρτοις οἱ Λαΐρι-
 την ἐπιδιαίφονται, οἱ τοποὶ τὴν αὔγιορ[ε]τικῶν.» Δέν γνωρίζεις εἰς τὴν ἐχα-
 ρισθή τῇ Λαΐρᾳ ὁ πατριάρχης καὶ διεβλήθη ἢ Λαΐριτης; Ἡστος ἀνε-
 θηρυγός τὴν ἐπὶ τοῦ Παταγίου διαγράφθεισαν σπόφασον περὶ ἀποτί-
 σεως τῆς Λαΐρας τοῦ ἀριστείας τοῦ ὅτου Ἀγιορείτικοῦ χρέους, ἢ
 ἀδυνατείων. Η δέ ἀδυναμία τῆς μονῆς πρὸς τοῦτο ἢ τὸ τοσαύτην,
 ὥστε τὴν 1797 ἰδεαρισταρχοῦ παρὰ τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε'
 γρόσια 12000 «πρὸς πέντε τὸ πουλγῆ τοι μῆνα» καὶ «πρὸς Βεβαίωνι,
 ζήσοντιν οἱ Λαΐριται, ἐνεχειρίσαμεν τῇ αὐτοῦ παναγιώτητι τὸν
 σίριον καὶ βιωτοίον Εραύρων μὲν τὴν ἀργυρᾶν καὶ πετρωμάτην
 αὐτοῦ θίγην... ἀνέχειρον» (sic) Εἰς τοιαύτην ἀθλιεστάτην σινομενίην
 πατεῖον εἶχε φθάσει ὡς Λαΐρα σεργετῶντος τοῦ ΙΗΣΟΥΣ, μέχρι
 διατίσσεως τῆς ἀδερφότητος!³

¹ Ταυτηροῦται, γημαρτυρίου παράτοιροι δόροι, ὁ ράληγας, χρόποιον εἰς τὰ διαστήματα.
² Η τιμὴ τοῦ γρόσιου ἐταυτίζεται ἀναδόμη των οικονομικῶν τοῦ πρίστονος, ἢ συρετε-
 τε τὸν μὲν τὸ ράληρον ἢ δραχμήν · ὀρχομένου τοῦ ΙΗΣΟΥΣ, τὸ χρόπον ἐγκαλεῖται τὸν ταῦταν, ἢ
 ἔστιατην τὴν οικοδίκιαν τοῦ Καινοτομεῖται (1776), ἢ ἢ ταῦτα πατὴν δραχμοφέρει τρισ-
 ώτερα τὰ 7200 ἢ τὰ 72000 χρυσά τὴν οικείαν γρόσια, οὗτον δέ τοι περιβοσκάσαι. Ἐν ταῖς 218 ιδι-
 σίαι τοῦ Καερρά, σ. 317 αναγριώσομεν: «1784, Διατηρίος 27 μιλία ἐφόρων (γρ. ἀριφρόσι) ἡ γηρά-
 γη ἐπιχειρεῖται ... καὶ τοῦτο διὰ τὸ χρέος τοῦ ἀριοῦ ὄρους, ἵστηται τοῦ χρέους τὴν
 μεριδὴν σίτου (= τοῦ πρωτοτοκοῦ) εἰς την τοῦτον υπὸ τοῦ ἀριοῦ ἐπρέπει τοῦ πατριάρχου τοῦ μοναστηρίου
 διακονία την πατηρίαν δογματα»
³ Βλ. ἐλλογίου Κούριτα λαγκιστού, «Λαϊρίται», Ιστορία τοῦ ἀσκητηρίου, τομ. A, σ. 156-
 159.